دیدگاه

قطع آب، شهرک گلخانه‌ای هشتگرد را نابود می‌کند

محسن مقدس

■ کشاورزی بدون آب یعنی نابودی کشاورزی یعنی عدم رونق اقتصادی و عدم رونق اقتصادی یعنی نبود استقلال اقتصادی و نبود تولید ملی و ورشکستگی تولیدکنندگان و نابودی کار و سرمایه ایرانی و در نتیجه وابستگی بیشتر به نفت...

در سال ۱۳۸۱ دولت وقت در یک اقدام بدیع و ملی طی یک فراخوان برای کارشناسان بیکار کشاورزی، امکانات تولید محصولات گلخانه‌ای را با واگذاری حدود ۷۱ هکتار زمین لم‌یزرع در سنگلاخ‌ترین منطقه جدید هشتگرد برای حدود یکصدنفر از فارغ‌التحصیلان رشته کشاورزی فراهم کرد. من نیز که یکی از همین فارغ‌التحصیلان بیکار کشاورزی بودم، با همت و تلاش و تحمل سختی‌های بسیار زیاد که شرحش در این نامه اطاله وقت است، با سرمایه‌ای که با خون دل و با استعانت از خدای متعال و کمک آشنایان جمع کرده بودم، با مساعدت بانک کشاورزی اقدام به احیای بخشی از همین زمین‌ها کردم به طوری که در حال حاضر آن زمین‌های شوره‌زار در منطقه با تولید محصولات مهم و ارزشمند به منطقه‌ای آباد و سبز و خرم مبدل شده است و مدیران منطقه هر یک به فراخور حال خود، آبادانی آن منطقه را به عنوان کار شاخص خود قلمدادمی‌کنند.

گرچه در این چند سال با واردات بی‌رویه محصولات گلخانه‌ای به کشور و مشکلات ریز و درشت مانند کمبود آب و سوخت برای گرم کردن گلخانه‌ها و هزینه‌های سرسام‌آور روبه‌رو بودیم اما باز با عشق به کشاورزی و استعانت از خدا توانسته‌ایم خود را سرپا نگه‌داریم.

لیکن سال ۱۳۸۸ تمامی اراضی که با اقدامات و تلاش‌های ما مستعد پرورش و تولید محصولات گلخانه‌ای بود در بافت مسکن مهر قرارگرفت اما از آنجا که نمی‌توانستند به گلخانه‌های ساخته‌شده تعرض کنند (به عنوان ملک شخصی) آنچنان ضرری متوجه ما نمی‌شد. هرچند ما نگران عدم ایجاد زیرساخت‌های مناسب مانند آب، برق و... برای آن منطقه بودیم چرا که با شروع ساخت و سازها، کمبود آب و قطعی مکرر برق، نمود پیدا کرد. (لازم است که در همین‌جا این نکته را یادآوری کنم که در قرارداد منعقده، زمین به همراه تهیه امکانات و فراهم کردن آب و برق توسط شرکت عمران شهر جدید هشتگرد واگذار و خریداری شده بود. البته هزینه‌های ناشی از حفر دو حلقه چاه عمیق در آن منطقه و ترمیم شبکه برق‌رسانی از جمله کابل‌کشی و پایه‌کوبی و خرید و نصب ترانس تا در گلخانه با هزینه خود اشخاص صورت گرفت.) با این حال (حتی قبل از شروع ساخت و سازهای مسکن مهر)، بعضا با خرید آب مشکل کمبود آب گلخانه‌ها را مرتفع می‌کردیم اما با ایجاد طرح مسکن مهر و فعالیت‌های پروژه در آن منطقه، مشکل تامین آب که نیاز اساسی محسوب می‌شود اهمیت بیشتری پیدا کرد. با توجه به مکاتبات انجام شده که همه اسناد آن نیز موجود است، شرکت عمران شهر جدید هشتگرد از تامین آب مورد نیاز شهرک گلخانه‌ای سر باز می‌زد تا جایی که عملا آب این شهرک به طور کامل قطع شد و هیچ‌کس در خصوص قطع آب یا بهتر است بگوییم شریان اصلی گلخانه‌ها پاسخگو نیست و ما نیز با توجه به کشت محصولات، به طور متوسط روزانه مجبور به پرداخت هزینه‌ای برابر با ۱۰۰ تا ۱۵۰ هزارتومان برای تامین آب مورد نیاز، آن هم فقط برای زنده نگه داشتن بوته‌ها و نه برای تولید با کیفیت بالا هستیم.

حال با توجه به حذف یارانه‌ها و گران شدن سوخت و بالا رفتن بی‌رویه هزینه‌های جاری از جمله مزد کارگر، گرانی سم و کود، حمل و نقل و... و در نتیجه بالا رفتن قیمت تمام شده محصول و از طرفی ثابت بودن قیمت محصول عرضه شده در بازار نسبت به قبل از حذف یارانه‌ها، چگونه می‌توان این صنعت را که در آن حداقل ۲۵۰۰ نفر کارگر و یکصد نفر دانش‌آموخته کشاورزی در مقاطع کارشناسی، کارشناس ارشد و دکترا فعال هستند از ورطه نابودی نجات داد.

اینک از مسوولان ذی‌ربط باید پرسید آیا، گناهی به جز آبادانی ایران عزیز و سربلندی آن داشته‌ایم. آیا مطالبه‌ای به جز حداقل امکانات (آب) که خود در قرارداد منعقده در تامین آن تصریح داشته‌اید و می‌دانید که زنده بودن کشاورز و کشاورزی به آن وابسته است، داشته‌ایم. آیا ما قصوری در سرمایه‌گذاری برای ایجاد کمربند سبز که جزو سیاست‌های قبلی برای تهران بزرگ بوده، داشته‌ایم. آیا با ورشکستگی این صنعت، مطالبات بانک‌ها محقق می‌شود. آیا با قطع آب در این شهرک گلخانه‌ای که طی این سال‌ها با توجه به مشکلات ذکر شده، توانسته رتبه اول کشت و تولید محصولات گلخانه‌ای به روش هیدروپونیک خارج از فصل در کشور را به خود اختصاص دهد به نحوی که این شهرک به عنوان منبع اطلاعاتی تکنولوژی نوین هیدروپونیک کشاورزی برای تمامی استان‌های کشور و مراکز علمی ودانشگاه‌هاست، نابود نمی‌شود.در پایان آیا وعده مقام معظم رهبری که امسال را سال حمایت از تولید ملی، کار و سرمایه ایرانی نامیده‌اند اینگونه و با بیکار کردن ۲۵۰۰ نفر از فعالیت ارزشمند کشاورز ملی و بومی محقق می‌شود.

یکی از گلخانه‌داران
شهرک گلخانه‌ای شهر جدید هشتگرد

رشد ۳۰درصدی کلید خورد

زمزمه‌های افزایش نرخ ارز مرجع به ۱۶۰۰تومان

شرق: دقیقا شش ماه بعد از افزایش نرخ ارز به ۱۲۲۶ تومان حالا بانک مرکزی دوباره قصد کرده که این نرخ را باز هم افزایش دهد با این تفاوت که شش ماه پیش، بانک مرکزی نرخ ارز را هشت‌درصد افزایش داد اما حالا این میزان افزایش حدودا ۳۰درصد برآورد می‌شود. البته بانک مرکزی به صورت رسمی از این اقدام پرده برنداشته و هنوز معلوم نیست که ارز چقدر افزایش می‌یابد اما گمانه‌زنی‌ها از ایستادن دلار بر ۱۶۰۰ تومان خبر می‌دهند. این خبری است که منابع مختلف، از جمله «ایسنا» هم به آن اشاره کرده‌اند. خبر افزایش قیمت دلار و البته تک‌نرخی شدن آن در حالی منتشر می‌شود که هنوز دو هفته از اولویت‌بندی کالاها برای دریافت ارز توسط سازمان توسعه تجارت نمی‌گذرد. دو روز گذشته حمید صافدل، رییس این سازمان به صراحت گفت: نرخ ۱۲۲۶ تومان برای ارز واقعی نیست و بانک مرکزی می‌خواهد نرخ ارز را افزایش دهد. او در گفته‌های خود به نرخ خاصی اشاره نکرد اما این دامنه را معلوم کرد؛ چیزی بین ۱۲۲۶ تومان دولتی و ۲۰۰۰ تومان بازار آزاد. بعد از انتشار این خبر وزیر اقتصاد هم دیروز در گفت‌وگو با «ایسنا» اعلام کرد که بازار ارز باید تعدیل شود. او حتی افزایش نرخ ارز را ناشی از افزایش عرضه و تقاضا در بازار آزاد دانست و گفت: «با توجه به اینکه برخی از اولویت‌های ده‌گانه که قبلا از ارز با قیمت مرجع استفاده و از طریق سیستم بانکی تغذیه می‌کردند، حذف شدند

و در واقع ارز با قیمت مرجع به آنها تعلق نمی‌گیرد تقاضا در بازار غیررسمی افزایش یافته است.» «شمس‌الدین حسینی» با این گفته به نوعی تایید ضمنی کرده که سیاست اخیر سازمان تجارت مبنی بر اولویت‌بندی کالاها موجب افزایش نرخ ارز شده است زیرا برخی از تقاضاها که از طرف شبکه بانکی بی‌پاسخ می‌مانند به بازار آزاد هدایت می‌شوند. در واقع همین یک عامل از کاهش قیمت‌ها در بازار آزاد جلوگیری می‌کند. او راه‌اندازی معاملات گواهی ارزی در بورس را به عنوان راهکاری معرفی می‌کند که می‌تواند در تعدیل بازار ارز موثر واقع شود: «درپی این اقدام این دسته از تقاضاها و حتی نیاز ارزی مسافران از طریق بورس تامین می‌شود و علاوه بر صادرکنندگان، افراد دارای ارز با منشأ خارجی بانک مرکزی نیز در این بازار حضور دارند و معتقدیم که بازار ارز تعدیل می‌شود.»

تغییرات پی‌درپی سیاست‌های ارزی آن هم به فاصله چند روز از نبود یک راهبرد در این زمینه خبر می‌دهند. بانک مرکزی هم به عنوان متولی این بازار فقط دست و پا می‌زند تا شاید بتواند راهکاری برای خروج از بحران ارزی بیابد. آنچه که پیداست دولت به دنبال این است که نرخ ارز را افزایش دهد. این سیاست مدت‌هاست که از سوی کارشناسان و فعالان اقتصادی حمایت می‌شود و تنها تفاوتی که وجود دارد بر سر میزان افزایش قیمت دلار است.

افزایش ۴۰۰ تومانی «ارز»

مسعود دانشمند
عضو اتاق بازرگانی ایران

بانک مرکزی برای تعدیل نرخ ارز باید راهکار مناسبی را در پیش گیرد. این نهاد باید قیمت دلار را بر مبنای قدرت خرید افراد تعیین کند؛ به این صورت که هزینه یک خانوار در تهران را با یک خانوار در استانبول مقایسه و سپس قیمت لیر را محاسبه کند. این رویه را می‌توان درخصوص سایر ارزها از جمله دلار هم در پیش گرفت. با این روش قیمت دلار چیزی حدود ۳۰۰۰ تا ۳۵۰۰ تومان می‌شود. بانک مرکزی بعد از تعیین نرخ دلار آن را از همین فردا اجرا کند. اینکه دلار را ۳۰۰، ۴۰۰ تومان افزایش بدهیم، دردی را از اقتصاد کشور دوا نمی‌کند بلکه به شدت نرخ تورم را افزایش می‌دهد. اما در صورتی که بانک مرکزی نرخ دلار را براساس قدرت خرید افراد تعیین و سپس اعمال کند صرف‌نظر از افزایش تورم، آثار مثبت زیادی را به همراه دارد. افزایش واقعی قیمت دلار موجب توسعه تولید و اشتغال، افزایش صادرات غیرنفتی و درآمد دولت می‌شود. از این طریق اتکای دولت به درآمدهای نفتی هم کاهش پیدا می‌کند. در صورتی که تولید شکوفا شود، درآمد دولت از محل مالیات و عوارض نیز افزایش می‌یابد. یعنی این اتفاق علاوه بر اینکه تولید و صادرات غیرنفتی را حمایت می‌کند موجب افزایش درآمد دولت از دو سو می‌شود. در مقابل دولت می‌تواند از محل درآمدها، حقوق کارمندان و کسانی که به صورت مستقیم در تولید فعال نیستند، به سطح تعادلی برساند تا بتواند قدرت خرید آنها را در مقابل افزایش قیمت‌ها حفظ کند. در حال حاضر برآوردها نشان می‌دهد سطح تعادل بین هزینه و درآمد حدود ۸۰۰هزار تومان است که با افزایش قیمت دلار به نرخ واقعی، به یک‌میلیون و ۵۰۰ تا یک‌میلیون و ۶۰۰هزار تومان بالغ می‌شود. البته نباید دولت در این مورد نگران باشد زیرا نیازی نیست که یکباره دستمزد این گروه را افزایش دهد و می‌تواند به صورت مرحله‌ای مثلا هر دو، سه‌ماه این اقدام را انجام دهد. بانک مرکزی باید نرخی را تعیین کند که واقعی باشد تا تولید را رونق دهد. در نتیجه تولید است که می‌توان با آثار تورمی این تصمیم مقابله کرد. در این فرآیند، واردات کاهش می‌یابد و ارز کمتری صرف واردات می‌شود. اگر بانک مرکزی به صورت پله‌ای نرخ دلار را افزایش دهد، این رویه کارساز نیست. این اقدام باید به صورت کاملا جهشی انجام شود. پرواضح است که با اجرای این تصمیم بازار آزاد با شوک مواجه شده و صعودی می‌شود اما بعد از چند ماه از التهاب خارج می‌شود. زیرا تولیدکنندگانی که هم‌اکنون به دلیل نبود ارز دولتی به بازار آزاد مراجعه می‌کنند دیگر نیازی به این اقدام نمی‌بینند. اینکه همه فکر می‌کنند با حذف ارز مسافرتی بازار آزاد از شوک خارج می‌شود، درست نیست زیرا تنها سه‌درصد از درآمد ارزی که در حال حاضر سالانه بین ۱۱۰ تا ۱۲۰میلیارد دلار است به مسافران اختصاص می‌یابد. این رقم چندان چشمگیر نیست و به هیچ‌وجه هم موجب کاهش قیمت ارز در بازار آزاد نمی‌شود.

مدیریت شناور ارز

حمید حسینی
عضو اتاق بازرگانی ایران

تقریبا چند روز پیش از اعلام نرخ ۱۲۲۶ تومان برای دلار مرجع، در جلسه‌ای با مسوولان عنوان کردیم که نرخ ارز را بین ۱۴۰۰ تا ۱۵۰۰ تعیین کنند. با این حال آن روز توجهی به این پیشنهاد نشد اما گویا حالا دولتمردان به این نتیجه رسیده‌اند که نرخ دلار را افزایش دهند.به نظر می‌رسد این سیاست با هدف تامین کسری بودجه دولت، در دستور کار بانک مرکزی قرار گرفته است؛ زیرا اگر قرار بود سیاست ارزی درستی در پیش گرفته شود بانک مرکزی باید مدت‌ها قبل این کار را می‌کرد. اما فارغ از دلیل آن، یکنواخت کردن نرخ ارز و حذف شکاف میان نرخ دولتی و آزاد از مهم‌ترین سیاست‌هایی است که باید در دستور کار بانک مرکزی قرار گیرد. بهترین سیاست در این زمینه، مدیریت ارز به صورت شناور است. مانند طلا که قیمت آن با عرضه و تقاضا در داخل و در بازارهای جهانی بالا و پایین می‌رود. بانک مرکزی حدود ۱۰سال بود که از افزایش قیمت دلار خودداری می‌کرد در حالی که قیمت آن باید بر اساس تورم داخلی و خارجی افزایش می‌یافت اما گویا در شرایط فعلی چاره‌ای جز افزایش نرخ دلار، آن هم به جبران ۱۰سال نیست. اما آنچه که در این میان باید مورد توجه قرار گیرد، تامین ارز مورد نیاز ۱۰ گروه کالاهای اساسی وارداتی است. اگر در این زمینه خللی وارد شود، باز هم برخی واردکنندگان ناچار می‌شوند برای تامین ارز مورد نیاز خود به بازار آزاد مراجعه کنند. بنابراین بانک‌ها باید با سرعت منابع ارزی که بانک مرکزی به آنها می‌دهد در اختیار واردکنندگان قرار دهند. تنها در این صورت است که بازار ارز آرام می‌گیرد. گفته می‌شود تورم با افزایش قیمت دلار، افزایش می‌یابد که من اعتقاد چندانی به این گفته ندارم زیرا از زمان تنش در بازار آزاد، هرچه کالا وارد کشور شده بر اساس نرخ رایج در بازار آزاد و اخیرا تماما با دلار دوهزار تومان محاسبه شده است. یعنی آنانی که ارز مرجع هم گرفته‌اند، قیمت کالاها را بر مبنای ارز دوهزارتومان تعیین کرده‌اند. بنابراین تنها گرانی در بخش کالاهای ضروری و غذایی می‌ماند که دولت می‌تواند با اختصاص یارانه از افزایش قیمت آنها جلوگیری کند.البته تخصیص سوبسید هم فساد‌آور است اما این راهکار در مقایسه با وضعیت فعلی مناسب‌تر به نظر می‌رسد. متاسفانه در طول این مدت بانک مرکزی و دولت چنان دچار سیاست‌های ضد و نقیضی شده‌اند که باور این تصمیم نیز سخت است. در صورتی که دولت ارز را به موقع در اختیار متقاضیان قرار دهد، بازار تا حدودی آرام‌تر می‌شود. حتی به نظر می‌رسد در فضای رقابتی، قیمت‌ها هم در بازار آزاد ارز و هم در سایر بازارها اندکی کاهش یابند. با این حال تمامی این تصمیمات بیانگر این نکته است که تاکنون اقتصاد با دستور اداره شده در حالی که نمی‌توان اقتصاد را دستوری اداره کرد اما برگشت از سیاست‌های اشتباه برای دولتمردان بسیار سخت می‌نماید و تا شرایط سخت نشود، از اجرای سیاست خود دست برنمی‌دارند. حالا هم با چنین وضعیتی روبه‌روهستیم.

نقد طبقه‌بندی ۱۰ گانه

ابراهیم جمیلی
عضو اتاق بازرگانی ایران

اخیرا بخشنامه‌ای از سوی سازمان توسعه تجارت ابلاغ شده که براساس آن کالاها به ۱۰ گروه طبقه‌بندی شده‌اند. اولویت‌های اول و دوم ارز دولتی می‌گیرند و سایر گروه‌ها ارز صادراتی و برخی نیز ارز آزاد. البته پیش از این قرار بود گروه‌های بیشتری ارز مرجع بگیرند اما آخرین تصمیمات در این زمینه از کاهش این گروه‌ها به دو گروه خبر می‌دهند.

در کل گروه‌بندی کالاها اقدام درستی است. پیش از این گفته می‌شد واردکنندگان به هر میزان که ارز بخواهند در اختیار آنها قرار می‌گیرد اما هرگز این اتفاق نیفتاد و همه از کمبود ارز می‌نالیدند. در چنین اوضاع و احوالی دیگر امکان شناسایی افرادی که ارز مرجع می‌گرفتند، نبود و کالاها را با نرخ ارز آزاد قیمت‌گذاری و روانه بازار می‌کردند. حالا با طبقه‌بندی گروه‌ها، افرادی که ارز مرجع یا صادراتی می‌گیرند به راحتی قابل شناسایی هستند. در گروه نخست کالاهای اساسی و اولویت‌دار مانند گندم، سویا، برنج و... برای تنظیم بازار قرار گرفته‌اند. این اقلام محصولاتی هستند که به دلیل تحریم، گشایش اعتبارات اسنادی برای آن دشوار است و هنوز بانک‌ها نتوانسته‌اند به طور کامل این معضل را حل کنند. با این حال هستند بانک‌هایی که گشایش ال‌سی می‌کنند اما شرایط آنها بسیار عجیب و غریب است. آنها در مقابل سپرده ۱۲۰درصدی حاضر به گشایش «ال‌سی» هستند. درحالی که در قانون بودجه سال ۹۱ بانک‌ها ملزم هستند درمقابل ۱۰درصد سپرده، اعتبار اسنادی گشایش کنند. این اقدام شبکه بانکی ناشی از شرایط تحریمی است که حالا تبدیل به فرصتی برای بانک‌ها شده است تا از این طریق نقدینگی خود را افزایش دهند. این وضعیت سبب دشوارشدن شرایط بخش خصوصی می‌شود. البته بانک‌ها در مقابل شرکت‌های وابسته به خود قانون را رعایت می‌کنند و همان ۱۰درصد سپرده را به ازای گشایش اعتبارات اسنادی می‌گیرند. یا اینکه نقدینگی را به سوی این شرکت‌ها روانه می‌کنند. از این‌رو بانک مرکزی باید بر عملکرد بانک‌ها نظارت کرده و از ادامه بیشتر این رویه جلوگیری کند.

از سوی دیگر براساس این بخشنامه برخی کالاها ارز صادراتی می‌گیرند. پیشتر هم این قضیه وجود داشته است. ارز صادراتی در حساب فرد صادرکننده در خارج از کشور می‌ماند و با انجام واردات به حساب فرد فروشنده واریز می‌شود. این اقدام اصولی است چراکه دیگر نیازی به ورود این پول به ایران نیست؛ این مساله همزمان است و هم امکان گیرکردن پول در جریان کنترل‌ها وجود دارد.

توقف پرداخت «ارز مرجع» به مواد اولیه و قطعات لوازم خانگی

مهر: عضو شورای هماهنگی انجمن‌های صنایع تولیدی لوازم خانگی کشور با انتقاد از عدم اجرای تعهدات دولت در اختصاص ارز مرجع به مواد اولیه و قطعات لوازم خانگی، گفت: متاسفانه پرداخت ارز ۱۲۲۶ تومانی متوقف شده است. «محمدرضا دیانی» از عدم اجرای توافقات صورت گرفته درخصوص ارایه ارز مرجع با وزارت صنعت، معدن و تجارت خبر داد و گفت: بیش از یک ماه از توافق شورای هماهنگی انجمن‌های تولیدکننده لوازم خانگی با وزارتخانه مذکور درخصوص پرداخت ارز مرجع به مواد اولیه و قطعات مورد نیاز کارخانجات تولیدی داخلی می‌گذرد و این وزارتخانه همچنان شرکت‌های تولیدی را بلاتکلیف نگه داشته است.

عضو شورای هماهنگی انجمن‌های تولیدکننده لوازم خانگی افزود: متاسفانه مسوولان وزارت صنعت، معدن و تجارت یک‌ماه پیش طی دو روز تعطیلی و بدون بررسی کارشناسی و در نظر گرفتن نیازهای اساسی صنایع، درخصوص تعیین اولویت‌بندی‌های تخصیص ارز مرجع، تصمیم‌گیری کرده‌اند که در این بین، اولویت‌های تامین قطعات و مواد اولیه لوازم خانگی که در کشور موجود نیست یا امکان تولید ندارد، بین شش تا ۱۰ قرار گرفته است. وی تصریح کرد: این در شرایطی است که طی جلسه‌ای که با حضور وزیر صنعت، معدن و تجارت برگزار شده، توافق بر این شد، اولویت تخصیص ارز برای صنایع لوازم خانگی بین سه تا چهار قرار گیرد، اما متاسفانه با وجود دستور کتبی، این امکان فراهم نشده و همچنان صنایع در انتظار به سر برده و ارز آزاد نیز تهیه نکرده‌اند. همین امر نیز سبب بلاتکلیفی در خرید خارجی مواد اولیه و قطعات از سوی تولیدکنندگان شده است. به گفته دیانی، آثار این بلاتکلیفی بسیار زیان‌بار است؛ چرا که اگر مواد اولیه صنایع هم‌اکنون نیز درخواست شود تا به خط تولید برسد، وقفه تولید خواهد داشت. عضو شورای هماهنگی انجمن‌های صنایع تولیدی لوازم خانگی هشدار داد: اگر واردکننده و تولیدکننده هر دو به بازار آزاد ارز مراجعه کنند، نرخ ارز نیز بالا خواهد رفت و این در حالی است که واردکننده برای قیمت کل محصول ارز از کشور خارج کرده و تولیدکننده فقط برای بخش اندکی از محصول خود ارز خارج می‌کند. وی افزود: نگرانی بسیار شدید تولیدکنندگان از آن است که اگر نرخ ارز مرجع افزایش پیدا کند؛ به طور قطع نرخ ارز بازار آزاد نیز افزایش پیدا خواهد کرد؛ چرا که تقاضا کاهش پیدا نکرده است.

گذر

موجودی ۴۷۰هزار تنی روغن خام در بنادر

■ **فارس:** رییس انجمن صنفی صنایع روغن نباتی از ورود ۴۷۰ هزار تن روغن خام به بنادر کشور جهت انتقال به کارخانه‌های روغن خبر داد و گفت: در حال حاضر بالاترین میزان موجودی روغن خام را در بنادر داریم.

ساخت ۲۰۰هزار واحد مسکن مهر در عراق

■ **ایسنا:** قرار است ۲۰۰ هزار واحد مسکن مهر در عراق با مشارکت انبوه‌سازان ایرانی و پیمانکاران عراقی ساخته شود.

کمبود مواد اولیه پودر شوینده

■ **ایسنا:** دبیر شورای تولیدکنندگان پودر شوینده با انتقاد از اختصاص نیافتن ارز مرجع به واردات برخی از مواد اولیه تولیدکنندگان گفت: کارخانه‌ها با کمبود مواد اولیه مواجه شده‌اند.

تولید ۲۰۰ هزار تن پسته در سال ۹۱

■ **ایسنا:** رییس انجمن پسته ایران پیش‌بینی کرد امسال ۲۰۰ هزار تن پسته از باغات کشور برداشت و بیش از یک میلیارد دلار ارزآوری صادراتی عاید کشورمان شود.

برنج درجه‌یک کیلویی ۳۰۰۰ تومان شد

■ **مهر:** دبیر انجمن حمایت از برنج ایران با بیان اینکه با ورود برنج‌های تازه به بازار، قیمت این محصول به سه‌هزار تومان در بازار رسیده است، از کاهش مجدد قیمت برنج تا پنج‌درصد دیگر خبر داد.

اجازه احتکار خانگی را نمی‌دهیم

■ **مهر:** معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت با تاکید بر اینکه با کالارسانی به موقع و فراوان به بازار، اجازه نمی‌دهیم عطش کالایی منجر به احتکارهای خانگی شود، گفت: انبارها و سردخانه‌ها ملزم هستند موجودی خود را هر ۱۵ روز یک‌بار به وزارت صنعت، معدن و تجارت اعلام کنند.